

i Virkeligheden ikke kunnet modsige mig —, at Skoleringen i København var en ren Karikatur af den frie Skole, thi dette Tilskud fremmede lige det modsatte af, hvad der er den frie Skoles Tanke. Vi kan altsaa ikke gaa med dertil.

Maa jeg kun lige gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, hvis smukke, varme Udtalelser om vor Liberalitet jeg i saa høj Grad paa-skønner. Han sagde, at der var fremkommet Udtalelser fra socialdemokratisk Side, der kunde gøre det tvivlsomt, om en Skole, der var særlig religiøst præget, efter vor Mening ogsaa kunde faa Tilskud. Han nævnede, at det var udtalt fra socialdemokratisk Side. Det er, mig bekendt, ikke rigtigt; mig bekendt er der ikke fra socialdemokratisk Side under denne Debat hverken i Pressen eller paa Møder faldet Udtalelser, der kunde vække Tvivl om vor Stilling paa dette Punkt. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds sagde, at der fra Skoledirektør Bang er faldet en saadan Udtalelse. Men den er vi jo ikke ansvarlige for; fra socialdemokratisk Side er en saadan Udtalelse ikke faldet. Men vi er jo for øvrigt fuldstændig enige. Imidlertid antydede det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds det samme, som jeg havde antydet — og det samme gjorde den højtærede Undervisningsminister —, at der dog maaske endnu var Mulighed for, at de 3 Partier, som dog principielt staar hinanden saa forholdsvis nær i denne Sag, kunde naa frem til fuld Enighed. Jeg vil meget ønske det, enten det maatte kunne ske her inden Sagens tredie Behandling eller under Sagens fortsatte Behandling i det andet Ting eller eventuelt i et Fællesudvalg, hvis det skulde komme dertil, men naturligvis, jo hurtigere man kunde naa til en saadan Overenskomst, desto mere vilde det sikre Sagens Gennemførelse i indeværende Samling. Der har i Underudvalget været Mulighed for, at vi kunde komme hinanden lidt nærmere, end det findes udtrykt i det ærede Medlems Underændringsforslag. Fra vor Side har vi under Udvalgsforhandlingerne stærkt fremhævet, at findes der en Skole, som vi med god Samvittighed kan yde Tilskud fra det offentlige, som fyldestgør disse Betingelser, vi har nævnt, som ikke i nogen Maade har Præget af en Klasseskole, findes der en saadan Skole, som vi maa erkende at være sund og god, er det slet ikke vor Mening, at vi vil være karrige med det Tilskud, vi i saa Fald vil yde.

Det er udtalt meget stærkt under Udvalgsarbejdet, og jeg husker — det kan man godt sige uden at røbe fortrolige Forhandlinger —, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) sagde i Anledning af en Udtalelse i den Retning, som faldt ikke fra mig, men fra en af mine Meningsfæller: Blot en saadan Udtalelse maatte komme offentlig frem, det vilde have stor Betydning. Nu lader jeg den komme offentlig frem, idet jeg gentager den: Findes der en saadan Skole, som fyldestgør de Betingelser, vi maa stille for offentligt Tilskud, kunde vi meget godt tænke os at yde den endogsaa et særdeles rundeligt Tilskud. I den Henseende behøver man slet ikke at være bange. Jeg ved ikke, om der paa et saadant Grundlag kunde tænkes en Forhandling, der kunde medføre en endelig Enighed mellem saa mange Partier, saa mange Medlemmer af begge Ting, at Sagens Gennemførelse derigennem kunde sikres, men en lille Mulighed er der, og med dette for Øje vil jeg opfordre det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds til at tage sit Underændringsforslag tilbage nu ved Sagens anden Behandling for ikke ved at faa det forkastet, hvad det efter al Sandsynlighed vil blive, hvis det fastholdes, at vanskeliggøre saadanne fortsatte Forhandlinger, som ogsaa vi fra vor Side i høj Grad ønsker. Jeg tror, at jeg dermed har faaet sagt, hvad jeg paa dette Tidspunkt har at sige til de ærede Medlemmer, som har haft Ordet.

Wulff: Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Da jeg før nævnede, at jeg havde det at indvende mod Regeringsforslaget, at Skolepengene i København var gjorte dobbelt saa høje som Skolepengene i Provinsen, og nævnede det som en af mine Grunde til min Modstand imod Lovforslaget, svarede den højtærede Minister, at jeg maatte vide, at han havde bebudet at ville gennemføre de samme høje Skolepenge i det øvrige Land. Derved vilde der ganske vist fremkomme Lighed, men jeg maa sige, at den synes jeg næsten endnu mindre om end om den Ulighed, der nu vil komme til Stede. Jeg anser det for uheldigt, at Skolepengene forhøjes, jeg ønsker, at Skolerne skal gøres billige, og at vi skal komme til lignende Forhold som dem, der hersker i vore skandinaviske Nabolande, hvor man har Adgang til den højere Undervisning for en meget lavere Betaling end den, vi selv efter Ændringsforslag Nr. 1 vil faa for dem, der skal betale. Dette vil altsaa